

Som en Folge heraf var de 15 Medlemmers Forslag om en ny Paragraph, da det ikke optoges af Nogen, bortfaldet.

Schytte: Da denne Sag var til første Behandling, antog jeg, at det oprindelige Lovforslag med nogle Modifikationer kunde bevirke en Begrænsning af Bevillingsmyndigheden, som jeg troede og endnu vil troe, baade var berettiget, da det ligger i selve Begrebet, at en sliq Myndighed ikke bør udøves som Regel, og var en ligefrem Folge af, at vi endnu have en løvbunden Rente (Udbrydelse). Ja, de Herrer ere af anden Mening, men jeg troer ikke, at det vil kunne bestrides, at vi have en løvbunden Rentefod. Jeg maa imidlertid bekjende, at efter at denne Sag har undergaaet Behandling her i Thinget, har jeg ikke fundet noget af de fremkomne Endringsforslag at være fyldestgjørende, og jeg maa nu tilstaae, at det, efterat vi faktisk ere komne ind paa Bevillingsveien, neppe vil være muligt ved en Lov at opstille praktisk udførlige Regler for Begrænsningen. Jeg maa nemlig erkjende, at, om man end opstiller disse Grændser nok saa skarpt, saa kan der dog indtræffe Tilfælde, hvor det vilde være ubilligt, ja urigtigt, at saadanne Regler stode iveien for Bevillingens Meddelelse. Efter som Forholdene stille sig for mig, skjønner jeg derfor ikke, at der er en anden Udvei end at stole paa, at den høitærede Minister, efterat han er kommen til Kundskab om den Frygt, som bevæger sig i Landet, og hvorpaa disse Forhandlinger have givet ham et utvivlsomt Beviis, vil ved at tage alle foreliggende Omstændigheder i Betragtning, selv begrænse sin Myndighed. Jeg haaber, at han vil underkaste enhver Ansøgning, der indkommer, en nøiagtig Prøvelse, saaledes at Bevillinger kun blive givne, hvor der foreligger Grunde for, at Laantageren ved Bevillingens Meddelelse opnaaer et virkelig Gode, men derimod nægtes, hvor det fremgaaer af selve Ansøgningen, at Andragendet om Bevillingen er fremtvunget alene af Laangiveren for at opnaae en høiere Rente. Jeg troer, man kan have denne Tillid til den høitagtede Minister — thi vel har han ikke villet binde sig ved nogen bestemt Udtalelse, men han er dog med Velvillie kom-

men Sagen imøde, idet han paa et tidligere Stadium har sagt, at naar Terminen var forbi, vilde han tage under nærmere Overveielse, hvad der stod i hans Magt at gjøre, hvorhos den høitærede Minister har udtalt, at det kunde være ønskeligt at have Regler, hvorefter han kunde gaae, hvis saadanne kunde udfindes. Jeg maa endnu tilføie, at det ingenlunde er Laan for virkelig forfaldne Summer, hvorfor man frygter. Naar en Mand skylder en Sum efter Opsigelse o. s. v. eller ved andre Transactioner er kommet i det Tilfælde, at han for Tiden behøver Penge, da vilde det være en Urimelighed at nægte, at en Bevilling vilde være et Gode for en saadan Laantager, paa en Tid, da vi endnu lide under Trykket af den sidste Kriis; men Frygten, som bevæger sig hos Folk, hidrører derfra, at man er bange for, at den Leilighed, som Bevillingsveien fremkalder, skulde bevæge Laangiverne til at fremtvinge en høiere Rente hos Laantagerne paa en Tid, da Capitalen ikke engang er opsagt og endnu mindre forfalden, paa hvilken Maade Laangiverne komme $\frac{1}{3}$ Aar i forhaanden med en Renteforhøielse, som de til den Tid, Capitalen efter Opsigelse vilde forfalde, var tvivlsomt, om de kunde opnaae; deri ligger Pointet, og en saadan Frygt er vistnok ikke ugrundet. Pengemarkedet stiller sig for Tiden saa godt, at det unægtelig er en Modsigelse, naar man i denne Tid paa Børsen imod Verker, naturligtvis kunne Papirer, men hvorfor der dog kun have personlig Sikkerhed, kan reise Penge til 4 pCt., medens man derimod mod den allerbedste Sikkerhed i faste Eiendomme skulde give 5 à 6 pCt. for Laan. I Pengemarkedets Tilstand kan saaledes Grunden til en høiere Rente ikke ligge, men der er flere Omstændigheder, hvorpaa jeg dog her ikke skal gaae ind, som bevirke, at man netop for Tiden nærer den foran udhævede Frygt og Uengstelse. Laantageren er under disse Omstændigheder yderst uheldig stillet, idet han maa gaae ind paa, saa at sige, hvad der bydes ham, selv om han har rimelig Udsigt til i næste eller paafølgende Termin at kunne faae Penge andetsteds; thi dette er dog ikke altid vist, men hvad der er vist, det er, at han ved en saadan Omsetning